

Önéletrajz.

1900. október 23.-án születtem Budapesten. Édesapám kereskedelmi utazó volt. édesanyám betegsége miatt 1905-ig Kolozsváron laktunk, ő ott is halt meg, akkor négyen voltunk testvérek.

1918-ban a Vas-utcai kereskedelmiben végeztem, közben minden év szünetében irodában dolgoztam /Diana Sósbornesz, Borszéki Fürdő Váll./ 1919 III.-tól a N. H. orvosi műszergyárban kitanultam az orvosi műszerész szakmát és 1921. III.-ban szabadultam fel. 1919-ben a románok bejöveteleig vöröskatona voltam, utána visszamentem a gyárba. A felszabadulás után, miután vöröskatona voltam, elbocsájtottak. Ekkor egy súlyos hasműtéten mentem keresztül és orvosi javaslatra ülő foglalkozás után néztem. Dolgoztam a Kaufmann és Kálmán gyarmatáru nagykereskedésben, S. I. bizományosnál, mint tisztviselő. 1924 ápr.1.-én léptem be a Goldberger Gyár központi irodájába, és 1924. V.1.-én beléptem a Magántisztviselők Szakszervezetébe.

A Goldbergernél eltöltött időből 1924-től 1944.VII.-ig a szakszervezet bizalmija, a dolgozók által delegált tagja a vállalat nyugdíjpénztári választmányának, az OTI választott bíró, a sportkör megalapítója és ügyvezetője voltam.

1944. VII.-től munkaszolgálatos voltam, majd 1944. decemberben deportáltak Németországba a bergen-belseni táborba, 1945.IV.13.-án szabadultam /Hillerslebenben/ 1945.IX.11.-én érkeztem haza, mint a Szovjet Hadsereg által megizott transportvezető, 2.500 emberrel.

1945.X.4.-én igazolt az Igazoló Bizottság. Azonnal jelentkeztem a szakszervezetben, hogy folytassam munkámat. Beléptem az SZDP-be, miután az ismeretségi köröm ott volt. A dolgozók ismét beválasztottak az OTI és a nyugdíjpénztár választmányába, a szakszervezet textil-szakosztályának vezetőségébe, a legtöbb szavazattal UB tag lettem. /a vállalati központban/, az SZDP tagok elnöknek jelöltek. 1946 januárban az MKP. vezetőséggel megbeszélve közös pártnapokat tartottunk. Azt hiszem, az elsők közt voltam, akik ezt megszervezték. Leányom, aki akkor 16 éves volt, az MKP. V/14.körzet tagja lett s velem együtt állandó látogatója és pártmunkása a körzetnek. 1946-47-ben szemináriumot hallgattunk együtt én is, mint az SZDP elnöke.

1947 januárban cégvezetőnek neveztek ki, 1947 októberben aligazgatónak.

1948.márc.31.-én a párt egyesülésekor teljesen váratlanul, érthetetlenül és indokolatlanul az állásomat felmondták, április 16.án kizártak az SZDP-ből és nyugdíjaztak. Kizárásom és nyugdíjazásom teljesen jogtalan volt és oka a mai napig is ismeretlen előttem.

1948.IV-ban rögtön fellebbeztem. 1948.VII.9.-én az MDP. nagybudapesti pártbizottsága elutasító határozatot hozott. 1948.IX.9.-én újra fellebbeztem, újra elutasított az a bizottság, amelyik kizárt. Fentjártam az V.ker. káderosztályon /Váci ut./ ahol a következő szavakkal küldtek el: 100 %-ig igazam van, de forradalom van, a forradalom áldozatokat követel, én egy ilyen áldozat vagyok.

1948.IX.15.-én beléptem a Magyar Keztyű és Sirály Kötszővő üzembe, mint főkönyvelő. 1949. júliusban a Pénzügyi központ államosította a vállalatot és enged a PK. az adminisztrációs ellenőrzési osztályokban, ahol mint csoportvezető működtem, foglalkoztatott 1950. májusig. Itt Szabad Nép baráti kör és középfoku szeminárium vezető voltam.

1949.II.-től a XIII.ker. Magyar Szovjet társaságnak dolgoztam. 1950. V.-től 1952. VI.1.-ig egész napos társadalmi munkát végeztem, mint körzeti vezetőségi tag /Jászai Mari tér/

./.

1952.VI.1.-én léptem be az I.sz.Autójavító Vállalathoz, ahol tovább folytattam társadalmi tevékenységemet, vállalati békebizottsági tag, sportkört vezetőként.

A lakóhelyemen /akkor Hegedüs Gyula u.15./ éveken keresztül a körzeti pártszervezet megbízásából békebizottsági elnök, 1951/52, 1952/53.párt-
oktatási években középfokú politikai iskolát végeztem.

1956.VII-ban újra kértem a rehabilitációm a XIII.ker. MDP. Párthi-
zottságnál, ahol csatoltam az összes dokumentumaimat. 1956. szeptem-
berben K [redacted] elvtárs magához hivatott és felülvizsgálta kérelmemet.
Ezt követő nyilatkozata alapján reméltem, hogy a rehabilitációm meg fog
történni. Közben jött az ellenforradalom. Az ellenforradalom alatt a
vállalatnál rögtön a párt mellé álltam és megkerestem a kapcsolatot a-
zokkal az elvtársakkal, akik a párt ügyét vitték. Amikor az új belépe-
si nyilatkozatok megérkeztek, azonnal beléptem az MSZMP-be.

1956. decemberben fentjártam a kerületi Pártbizottságon érdeklődni, hogy
mi van az ügyemmel, ott azt a választ kaptam, hogy az összes okmányo-
kat elégették és a rehabilitációm nem lehet végrehajtani.

1957.márc.22.-re kaptam meghívást a kerületi pártbizottsághoz, ahol át-
adtam az 1956.VII-ban benyújtott rehabilitációs kérelmem másolatát.
1957. VIII.6.-án váratlanul kaptam az alapszervtől egy levelet, melyben
közölték velem, hogy a kerület a tagfelvételi kérelmemet elutasította.
Szóbelileg közölték még, hogy mivel nyugdíjas vagyok, apám is és én is
alkalmazottak voltunk, valószínűleg ezért nem vettek fel.

1957. szept.24.-én újra kérem a felülvizsgálatot, amire a Budapesti
Pártbizottság 1958-al visszavett a párt tagjai sorába. Ekkor a Parti-
zán Szövetség alá tartozó "Nácizmus Magyarországi Üldözöttei Országos
Érdekvédelmi Szervezet"nek voltam vezetőségi tagja.

Az 1956-os események után a lakóhelyemen lakóhí zottsági elnök lettem
/1961. októberi elköltözésemig/ és a körzeti pártszervezet ajánlatára
a XIII.ker. Népi Ellenőrzési Bizottság aktívja vagyok, valamint 1961
év eleje óta a XIII/6.körzeti pártszervezet vezetőségi tagja.

1924.márciusban nősültem, feleségem varrónő volt, jelenleg is az, a
XIII.ker.Kézműipari Vállalat bédolgozója.
Leányom, V [redacted] M [redacted] /szül. 1929/ 1945 óta MKP./MSZMP tag, a KPM.
Autófenntartó Ipari Tröszt személyzeti osztályán dolgozik, vőm V [redacted]
M [redacted] szintén 1945 óta MKP, MSZMP tag, a Cipőbolt KV. 51.sz. toltjá-
nak vezetője, a Cipőbolt Vállalat párttitkár helyettese.

Budapest, 1961. nov. 10.

[redacted signature]

/V [redacted] I [redacted] /
Bp, XIII., Bulcsu u.23/b.V/8.

V [redacted] L [redacted] 1988-ban
hunyt el.